

държи този великъ изпитъ, трѣбва да има една свещена идея. Безъ тази свещена идея ние не можемъ да се домогнемъ до самата Истина. Човѣкъ трѣбва всѣкога да има погледа си прикованъ къмъ каква и да е посока. Ако вие поставите и най-великиятъ художникъ прѣдъ една рамка безъ платно, а въ ржката си нѣма четка и бои, той не може да прояви своя талантъ. Той може да я замисля въ ума си, но не може да я реализира и всѣкога ще усѣща въ себе си една тѣга. Ако великиятъ музикантъ нѣма прѣдъ себе си единъ инструментъ, чрѣзъ който може да прояви своя талантъ, той ще усѣти вътрѣшно една велика тѣга. Ако учениятъ човѣкъ нѣма пособия, нѣма книги, за да работи, той ще усѣти една вътрѣшна тѣга. Ако ученикътъ нѣма условия да се учи, ако синътъ нѣма баща и майка, които да го поддържатъ, тѣ ще усѣтятъ за всички тия лишения една вътрѣшна тѣга, ще почувствуватъ, че тѣхнитѣ идеи не може да се реализиратъ. Защо? — Нѣматъ възможности. Но, туй, платно, този инструментъ, тия книги, тия сръдства може да се доставятъ, по който и да е начинъ.

Въ свѣта, въ който живѣемъ, Богъ ни е далъ всичкитѣ възможности, но често ние сами си прѣпятствуваме. Ако азъ влѣза въ единъ домъ, трѣбва да внеса въ него миръ и спокойствие, трѣбва да се опретна да работя. Но, ако влѣза въ единъ домъ и започна да бия дѣцата, ще бѣда ли добъръ гостъ? — Не. Значи, отъ насъ зависи да използваме разумно всички блага, всички възможности, които ни сж дадени.